Вък

Вълкодлакъ = върколакъ

Вълкодденица

Вълкъ = вълкъ

Вълга ябълка, раст.

Вълга - дърма

Вълчешка глутница

Вълчешки

Вълчина, голѣмъ вълкъ

Вълмо = Валмо

Вълна, енъ, еникъ

Вълнестъ - лнясто - рунтавъ,
Вънкашенъ - ншенъ, ншность
Вънка = Вънъ
Въображавамъ

Въобразителенъ

Въодушевлявамъ - венье, венъ

Въоръжавамъ = оръжявамъ

Въплъщавамъ, - тенъ = оплъщявамъ.

Върба, акъ, алакъ

Върбница = Връбница

Върбовина - вка

Върбовникъ - бовъ

Върбянъ, отъ върба

Върварикъ = върволикъ

Вървежъ - венье

Върволикъ = Вървулекъ

Върволица = Вървулица

Вървулекъ 1) пѫть прѣзъ който вървятъ много говѣдци и често; 2) проситано по пѫтя нѣщо като жито просо и др.

Върволица 1) нѣщо нанизано на връвъ, като пиперъ, гъби. 2) птици или говѣдци които ся се навървили на редъ; въвркатъ на върволица, вървятъ на върволица.
Вървя, сродно съ тур. юрю; 1) — наредъ, напредъ на задъ; караме го та върви; 2) върви му като изъ рѫкавъ, изъ улей; 3) не върви воденицата.

Вържа = Вързувамъ, = ание
Вързалка - чица = Вързашка - атка
Вързало, 1) което върже 2) въ което се върже = връзка.
Вързанъ 1) вързанъ съ вѫже, съ пояса си, 2) Вързанъ съ магии да нѣма похотливо осѣщание
Вързатка 1) кърпа съ която си привързватъ женитѣ главитѣ; рѫченикъ 2) вързало въ което се върже нѣщо; бохча; 3) вързалка, която върже нѣщо или свързува двѣ нѣща едно за друго.
Вързачъ, — чка, на лозие или
Вързвамъ = ванье = Вързувамъ - ужа. 1) — денкове 2) на лозье лозитѣ; 3) говѣда съ магии.
Вързило 1) алаирь бакалъ съ който червяха яйцата за великденъ. 2) Вързало.

Вързия ≠ Вързило

Вързопъ ~~[illegible]~~ сѣно, клечеве.

Връзка = Връска.
Въркамъ = Ввърча, Ввъркамъ

Въ́рмина = пържина щото на вършината то и вършина. премятахъ прътъ или пържина на която премятатъ или простиратъ дрехи
Върлина́, върло мѣсто, много стръмно; рус. крутизна.

Върлъ - а - ло върла ракия, върло мѣсто...

Вършникъ = Връсникъ - ица; на една пора.

Върсть 1) верста. 2) възрастъ, на една връсть, на единъ бой (растъ) на една пора.
Въртачъ - който върти
Въртешка, орѫд. у вѫжаритѣ за осукване вѫжа; 2 - у женитѣ за сукание масури и снованание прежда; 3) = въртѣлка 4) преносно значи жена или мома.
Въртежъ = Въртелъ

Въртежникъ, който върти = въртачъ.

Въртелъ, дѣйствие на въртенето, да видишъ въртелъ що ще ти прави 2) прешленъ, дѣ нямам е въртела, 3) въртимата на въртела рѫченъ, шишъ.
Въртенарь - ка, арски = Вретенарь

Въртенье

Въртено = Вретено, - нце, дървено съ което предатъ женитѣ, дървено или желѣзно по машинитѣ, чаркове, ~~воденици, тепавици~~ отъ; то бива право като на воденица и легнало като на тепавица

Въртило, ~~грънчарското~~ търкало, което грънчарьтъ върти съ кракъ и валя грънци.
Въртилникъ

Въртливъ, а-о, който може да се върти, и който обича да върти
Въртопъ свщ. мѣсто дѣто се върти вода въ рѣка. 2) — дѣто се навъртатъ повече говѣдцитѣ въ нѣкой градъ 3) Вертепъ.

Въртѣлка 1) въртелъ, 2) въртешка, 3) игр. два орѣха навърени на клечка та както ги теглишъ съ конецъ въртятъ се

Въртя ~~а - се - въ~~ — колелото, точилото, на скрипецъ 2) преносно въртишка, прави ми затруднения, измамва ме; върти, сучи, свърши го; = се — на около, въртятъ се като жерави.
Въртявамъ усл.

Върхарь - ри

Върхлица (на слепени рога)

Върхний, ня, но

Върхина

Върховенъ - а - о.

Върховитъ, съ върхове

Върхомъ, по върха, изъ върхомъ

Върху — лякъ = Въгъ, отгорѣ на нѣщо.

Върхчецъ = Връхчецъ

Връхъ = Врьхъ и Врахъ. 1) на връхъ планината 2) остало ми за два враха (връха) на харманата.
Върха = Върша.

Върча = ввърча - въркамъ и ввъркамъ

Върчене

Върчило = Змѣй

Върчишкомъ нар. = шкара